

T.G.M.a dnešek

Tak se jmenovala beseda v Besedě, tentokrát věnovaná filosofu a zakladateli Československé republiky T.G. Masarykovi. Byla uvedena 3. archivními filmy, které nám zachytily TGM živě. Filmy, ač němé, pozoruhodně zachycují atmosféru 1. republiky a respekt, jemuž se náš 1. prezident poprávu těšil.

Křehdučku proslavil dr. Ladislav Hejdiánek, filosof, který po válce vystudoval filosofii u J.B. Kozáka a Jana Patočky. Ničíméně celý život s vyjímkou let 1968-71, kdy pracoval ve Filosofickém ústavu, se živil jako betonář, topič a podobně. Ani při těchto zaměstnáních a při 4 dcerách se však nepřestal věnovat filosofii. V tomto roce začal přednášet filosofii na Filosofické fakultě a Komenského evangelické teologické fakultě v Praze.

V přednášce popřel důraz na Masarykovo myšlení filosofického, jak Masaryk porozuměl politice. Až byla Masarykova filosofie politická, vždy sám zdůrazňoval, že politika je jen skrovnější část života duchovního. Připomenul,

že Masaryk navazoval na Karla Havlíčka, Palaokého, obrození, českou reformaci. Masaryk myslel kriticky, šlo mu vždy o pravdu, a to i o pravdu nás samých. V tomto bodě se pokusil Hejdiánek na Masaryka navázat a kriticky poukázat na nevyřešené problémy 1. republiky, na to, že jsme nechali v uplynulých 40 letech otročit sami sebe a nekladli jsme patřičný odpor, i na to, že v současnosti nejame dost kritičtí a sebekritičtí a můžeme se nám to v budoucnu vymstít. Největší diskusi vzbudila jeho kritika, že neseme svůj díl viny na tom, že se Němci necítili v 1. republice dobře. Na celou řadu příspěvků a vzpomínek, jak se Němci ohováli hlavně po roce 1933, odpověděl, že jistě nejsou bez viny, ale my se musíme podívat kriticky především na sebe a také myslet do budoucna. Na to poukázal i dr. Louda, který vzpomínal na německé sociální demokraty z české Lípy a odjinud, kteří nakonec také naletěli Hitlerovi a Henleinovi, ale řekl, že pokud se chceme hlásit do evropského domu, musíme si najít nový vztah k Němcům. Uvedl případ Kanady, kde se samozřejmě kanadský Angličan učí

ve francouzské oblasti francouzsky a naopak. Diskutovalo se i o dílech T.G. Masaryka. Byla doporučena především Naše nynější krize, Česká otázka, Rusko a Evropa, Karel Havlíček Borovský a další. Hovořilo se i o otázce pravdy, proč byla pro Masaryka tak důležitá a dr. Hejdiánek řekl, že je přesvědčen, že pojetí pravdy, které bylo tak důležité v našich dějinách, by mohlo být naším přínosem do budoucí Evropy. Co se týče česko-německých vztahů, dr. Hejdiánek doporučil, pokud by se o tomto tématu v budoucnu diskutovalo, pozvat profesora Krochdaku a vikáře Martina Wernische. Oba se těmito vztahy intenzivně zabývají a každý z jiného úhlu. Diskusi uváděl a řídil ing. Jan Volek. Demokracie není myslitelná bez svobodných myšlenkových obšťanů, proto musíme být vděční za filosofy, kteří myslí pravdivě a kriticky a provokují nás k tomuž. Můžeme být rádi, že takovým filosofem byl náš první prezident, že už začínají vycházet jeho díla a my máme na čem stavět.

Martin Šimsa

Dvě interpelace

Interpelace ve věci distribuce finančních prostředků z ONV Litoměřice mezi MŠNV Litoměřice a MŠNV Roudnice n.L. v desetiletí 1980 - 1989

Na veřejné schůzi OP v Roudnici n.L. dne 22.2.1990 zazněl název, že finanční prostředky z ONV byly a jsou mezi obě města rozdělovány disproportionalně, a to na úkor Roudnice n.L. Žádám proto o odělení, kolik % z celkových finančních prostředků bylo z ONV přiděleno MŠNV Litoměřice a MŠNV Roudnice n.L., a to bez udání absolutních čísel a účelů přidělení. Jde mi jen o uvedení jednotlivých let a v každém roce % z celkové částky - které bylo přiděleno městu Litoměřice a městu Roudnice n.L.

MUDr. E. Solovjev

Interpelace ve věci tzv. vězových čistíček odpadních vod

Ze světového tisku jsem získal informaci o budování vězových čistíček odpadních vod na Krymu.

L. věž, při zlepšení technologie, pokryje potřebu ca 10 000 obyvatel a lze vytvářet sestavy až 12 zařízení. Oproti konvenčnímu zařízení je zde úspora 7/8 půdy, snížení pracovní výstavby o 2/3, zkrácení doby výstavby o 1/2, snížení nákladů o 1/2. Rovněž spotřeba elektrické energie má být menší. Žádám proto příslušné orgány ONV Litoměřice aby:

1. Ověřily hodnověrnost publikovaných informací.

2. V kladném případě se informovaly o možnostech budování uvedených zařízení v rámci našeho okresu (včetně jejich případné licenční či kooperační výroby v okresu či kraji).

Na interpelaci nezáhadám okamžitou odpověď, pokud orgány ONV nemají již nyní o uvedených zařízeních seriální informace.

MUDr. E. Solovjev

PLÉNUM ONV

Ve čtvrtek 1. března ve velké zasedací síni ONV proběhlo 18. plenární zasedání ONV, první po kooptaci nových poslanců a volbě nové Rady. Plénium vzalo na vědomí zprávu o činnosti staré Rady ONV a zprávu o činnosti soudců z lidu a návrh nových soudců z lidu. Návrh byl téměř celý, až na drobné výjimky přijat a drtivá většina navržených byla zvolena.

Došlo i k drobné změně v plénusostoupila jedna komunistická poslankyně a byla nahrazena jinou členkou KSČ jakousi paní Maškovou z Úštěka, která nebyla jednání přítomna. Zdá se, že je to asi běžná praxe a že to nikoho z přítomných tudíž nezajímalo. Konečně většina z těch, kteří na podporu její kooptace zdvihli ruku, jí vůbec neznala, a přesto hlasovali pro.

Dále bylo na programu zrušení komisi pléna ONV a volba nových komisí včetně jejich předsedů, místopředsedů a tajemníků. Tatáž procedura proběhla s Výborem lidové kontroly ONV. Odvolání byl rovněž všichni vedoucí odborů a útvarů ONV, ale ti byli pověřeni, aby nadále vykonávali své funkce až do uzavření výsledků konkursních řízení na tato místa. Dvěma výjimkami byli vedoucí odboru školství, kde byl pověřen vedením dočasně pan Milan Novák a vedoucí personálního odboru, pověřen ing. Jaroslav Slabý. K personální výměně došlo i na místě náčelníka Okresní správy Sboru požární ochrany (to je okresní velitel hasičů - pos. red.). Major H. Suttner byl nahrazen majorem

V. Urbánkem.

Schváleno bylo i ustavení nových národních výborů v obci Jončice, Chodovlice a Vlastislav, které dříve spravoval MŠNV Třebonice. Je pravděpodobné, že je to jen začátek opětovného dělení obcí, což byly v nedávné minulosti uměle olučovány.

Nejzajímavějším bodem programu byly zřejmě interpelace poslanců. Kromě interpelací nezávislého poslance MUDr. Solovjeva z Roudnice n.L. (uvádíme je s plénum znění) je třeba zmínit se o obvinění JUDr. Malíře, současného tajemníka ONV, s dřívějšího zapojení ve strukturách StB. Toto obvinění jmenovaný popřel a uvedl, že sice pracoval dříve ve SNB, ovšem ve strukturách zabývajících se vyšetřováním hospodářské trestné činnosti. V diskusi, s ním Dr. Malíř vyšel "se štítem", se na jeho obranu zdvihly i další hlasy. Dlužno podotknout, že tzv. hospodářská kriminálka je čímsi značně odlišným od StB a jejích praktik. Další interpelace se zabývala nespravedlivým výpočtem jednotlivých po letech za odběr vody občany. Obyvatelé rodinných domků platí totiž podle vodoměrných umístěných přímo v jejich domech, a to sumy několikrát vyšší než ti, kteří platí odběr stejného množství vody v čísteckých poměrně sanedbatelných pausálech.

Na závěr lze tedy říci, že plenární zasedání ONV nepřineslo žádné převratné události. Okres prostě i nadále milovými kroky směřuje k světlym sítřkům.

(J.W.)

MÁ PRÁVO EXISTOVAT ?

V současné době se s novin i úst oběti, nebo jejich pozůstalých, dozvídáme pravdu o zločinných metodách totalitního režimu, reprezentovaného KSČ. Je pro nás nepředstavitelné, že pomocí vybraných inscenovaných monstroprocesů (sádkasti uctěvkých poradů), chtěla KSČ zastrážit nejen politickou opozici, ale celý národ a to jenom proto, aby mohla snadno a bez obtíží nastolit svůj monopol moci. Dozvídáme se, že při vyšetřování bylo používáno mučení, které mnozí nepřežili, skončili buď na popravišti, nebo v dlouholetých žalářích. Z těchto žalářů se mnozí nevrátili a pokud ano, tak s podlomným zdravím. Dočetli jsme se, že těla umučených politických odvětvů byla kašiva spalována v pecích kladenských hutí. Dřevníkům bylo řečeno, že spalují staré dokumenty (Lidová dem. 23.2.1990). O takových zvěstích jsme slyšeli v souvislosti s páchaných nacistických zločinů. Spatřujeme v tom určitou analogii nástupu k moci jak nacistů, tak komunistů, včetně nápadné obdoby ozbrojených složek strany SA, SS, IM, Donníváme se, že odhalená pravda o těchto nezákonnostech, mučeních a vraždách, je jen pověstná špička ledovce. Proto žádáme, aby tato temná zločinná tvář KSČ byla zcela odhalena a národním soudem po právu odsouzena, včetně ochotných vykonavatelů vůle KSČ, soudů a prokuratur. Protože oběti těchto repressálií byla nejen politická opozice, ale i lidé jakýmkoli způsobem jinak smýšlející, můžeme bez nadsázky hovořit o genocidě národa.

Proto se vzdávající obavou sledujeme současnou snahu KSČ, nařiným vyloučením několika skompromitovaných představitelů své strany, zbavit se odpovědnosti před celým národem. Dříve jsme tu-

žili, dnes víme, jak žili nedávni nejlepší, moudří představitelé strany a státu. Nemorální ohování těchto stranických představitelů, kteří zneužívali moc, rozkrádali národní majetek a jejich feudální způsob života je výslohem proklamovaným ideím socialismu. Dnes je známo i to, že KSČ sahala, kdykoli potřebovala, do státních peněz jako do své kapsy. Proto nespátřujeme vinu (na rozdíl od KSČ) jen u vyloučených členů KSČ, ale v samotném systému strany, který neodpovídá národním tradicím a zájmům lidí. Vyloučení představitelů jsou podle našeho názoru snaživými a nejpilnějším žáky své strany, kteří tento systém uplatňovali a prosazovali.

Ptáme se, je náhodné, že obdobně jako KSČ skončili i ostatní strany totalitních režimů v dalších tzv. socialistických státech? Proto se vraíme k úvodu našeho otevřeného dopisu, má tato strana, jejíž formou politického boje byla nezákonnost, pošlapávání nejzákladnějších lidských práv a slobiny proti lidskosti, morální právo nadále existovat? Nemáme zapomenout, že tato strana dříponuje obrovský majetek, kterého nabyla v době totalitní nadvlády nezákonným způsobem.

Proto logicky očekáváme, že finanční odškodnění, které oběti totalitního režimu požadují na nynější vládě, v celém rozsahu uhradí KSČ. Je to její morální povinnost vůči obětem své totalitní vlády. Neče připustit paradoxní situaci, aby si oběť sama sobě hradila

finanční náklady škod spáchaných KSČ. Myslíme si, že nás KSČ svým jednáním a přístupem k této záležitosti přesvědčuje o tom, že to nikdy nemyslela a nemyšlí upřímně. Máme vůbec právo připustit, aby početná armáda těchto zaprodaných řízených ze zahraničí, sdružující bývalé privilegované vrstvy, které navíc spojuje společná zloba nad ztrátou tohoto privilegia, dostala při volbách příležitost pokračovat ve svém díle? Vyzýváme všechny slušné a podvedené komunisty, aby opustili řady této krvavé organizace a odhalili zaprodance pracující v odvětvích služeb proti vlastním lidem.

Žádáme, aby na základě odhalené zločinné tváře a její protinárodní charakter, byla KSČ postavena mimo zákon.

Text petice, již můžete podepsat v místnostech Občanského fóra v Litoměřicích, Rooseveltova 7

Divadelní karneval

Byli jsme svědky tzv. "Divadelního karnevalu", který proběhl v Litoměřicích 2.3.1990, ale dle vnějšího pohledu naprosto zklamal očekávání. Nelíbilo se totiž od plesu z dob "normalizace" (možná ještě horší), ačkoli člověk pravem si myslí, že by letošní měl být veselější.

Nebyl. 80% mužů i žen tam totiž přišlo bez masek v perfektním obleku a s dokonalým nalíčením. Úspěch zaznamenalo asi 20 masek, v čele s pionýrskou skupinou "Vpřed", která se představila i na jevišti v obrovským úspěchem. Ostatní příběh až do ukončení odpovídal normálu (až na nepřítomnost uniformovaných příslušníků VB).

A.B.

Vážení přátelé,

zdravím Vás a Vaším prostřednictvím celý Československo z Rumunska, jedním nově vzniklého spolku nazvaného Občanské fórum Čechů z Berzascy.

Díky krvavé demokracii, kterou jsme si v Rumunsku vybojovali, jsme my Čechi, občani obce Berzascy, založili s velkým nadšením a optimismem 1. února 1990 spolek. Toto Občanské fórum se vrodilo z bolesti, vlastenecké a hrstlivosti, a tím ze v našich údech koloval česká krev. První naše shromáždění bylo vstřícné a oči našich Čechů konečně zářily naději a byly plné víry. Jeden důležitý cíl český byl, další zájezd do mateřské vlasti, aby si také hlápi nohou na českou zem. Jiný cíl přál knihy českých pohádek, aby je po věžích čili vnučítám. Co tedy vlastně chceme. Nic víc než mít právo zaplavit si ze srdce například "Ta naše pláňka česká". Nechceme nic víc než mít možnost si klesnout na českou zem našich předků, vši si do dlaní a polbiti ji, mít právo myslit a jednat jako Čechi.

Tato elementární práva nechci jen já, ale chci i je moji spolubojovníci a členové OF, téměř 200 Čechů. Budeme za tato své práva bojovat a prosíme, ať nám k tomu alespoň morální dopomůže každý Čech dobré vůle, který žije doma a neví, co znamená cizina. Ktíž nám dopomůže i Bůh.

Je nutné se Vám svěřit s hlavním cílem, našim cílem, a který budeme nejvíce usilovat a v kterém budeme potřebovat nejvíce Vaši pomoci.

Jde nám o to, abychom zde uchovali mateřskou řeč budoucím generacím. Prvním našim krokem je založit českou knihovnu. To je nejdůležitější a je to náš základ. Jakýsi umělec říká, že kniha je oáza do světa, ale pro nás je česká kniha daleko víc. Je to mateřská řeč, česká kultura, naše budoucnost a duchovní návrst domů. Dále plánujeme založit český klub, který by byl pro nás koutkem Československa. Na závěr Vás prosíme o zveřejnění apelu OF Berzascy všem občanům ČSSR: "Pomozte krajanům, kteří jsou Bůhovi po české kultuře." Jestli máte knihy, které Vám přečtete a staré časopisy, novosti, či jiné staré, pošlete nám je. Uděláte dobrý skutek a pomůžete zvracným Čechům v cizině. Čteme úplně všechno, beletristiku, starou literaturu, pohádky, detektivky, náboženské knihy aj.

Děkují za pochopení.

Václav Schneider
Provizorní adresa: Berzaské Občanské fórum, Václav Schneider, 1792 Berzascy, Bl.4, Sc.3, E.L. Ap.3, Jud.Carus-Servin, Rumunsko

PROČ NEPŘIJEL LUDVÍK VACULÍK původní rozhovor pro TAK

TAK: Byl jste pozván do Litoměřic na besedu o samizdatové literatuře. Vy jste to odmítl. Můžete nám říci proč?

L. VACULÍK: Vyhýbám se vůbec ježdění někam, bere to čas a nebyl by tomu kebec. Tu literaturu ať lidi čtou, ať vyjde.

TAK: Prezradíte nám co píšete?

L. VACULÍK: Nic. Nemám čas, protože pořád odmítám besedy, setkání a rozhovory, ale někdy některý musím udělat.

TAK: Přešlych se, že se chystá vydávání Vešich knih. Můžete nám říci jakých, kde a kdy?

L. VACULÍK: V Atlantiseu Český snář /1990/, v Práci Sekyra /1990/, v Mladé frontě Jaro je tady a Srpnový rok /1990/.

TAK: Jaký je Váš názor na současné dění? Máte z něj radost?

L. VACULÍK: Začínám si uvědomovat, že žiju v jiném režimu.

TAK: Myslíte, že volby budou svedobné a demokratické? Koho budete volit?

L. VACULÍK: Ane. Asi Zelené.

S Ludvíkem Vaculíkem rozmlouval
Martin Šimsa

Zachraňme staré POKRATICE

Na severovýchodním okraji města Litoměřic leží bývalá ves Pokratice (dnes předměstí). Její existenci připomínají pouze oprýskaná empírová kaplička a zčásti nezbouřaná západní část středu obce, která je v zoufalém stavu. Zbylou zástavbu obklopuje osi, co lze mieným slovem charakterizovat jako betonové obludy či spíše ubytovny než domov.

Přes to však je místo, kde stávala ves Pokratice, čímsi zajímavé. Svou historií. Poloha obce vždy lokala k osídlení. Podle výsledků archeologických výzkumů, spjatých se jmény Heinricha Ankerta, Josefa Kerna, dr. Milana Zápotockého a dr. Vladimíra Salaše, lze existenci obyvatel katastru vsi lidkou populací prokázat již od neolitu (4,5 tis. let př.n.l.). Území bylo osídleno téměř kontinuálně po celý průběh až do novověku. Ohybí nám pouze první doklady fázi osídlení slovanským etnikem - období tzv. pražského typu až doba středohradištní (6.-10. stol. n.l.). V roce 1057 vydává kníže Špytihněv II. zakládací listinu kapituly litoměřické. Jak bývalo ve středověku zvykem, tak listina byla v průběhu dalších století doplňována z důvodů majetkoprávních.

V tzv. redakci B zmíněné listiny, která byla fakticky napsána koncem 12. stol.

(hlásejí se však k r. 1057) se objevuje i pasáž: "kníže Špytihněv daruje litoměřickému kostelu sv. Štěpána tři vinare z lokatic" (tres vinores Pocratioi). Archeologické nálezy, známé z výzkumu autora článku, prokazují, že ves Pokratice opravdu již 11. stol. existovala. Zbytek vsi byl rostřičtům na drobné statky nižší šlechty. Jeden byl majetkem Oty z Limoně, který dokonce pamatoval krále Václava II. (tedy již koncem 13. stol.). Od druhého poloviny 14. stol. byly Pokratice v držení pánů z Kamýka, kteří se poté psali jako "Kamýkové z Pokratice". Ti ves několikrát zastavili, prodali a opět zase koupili, jak tenkrát bývalo zvykem. Poslední z rodu, Ondřej Kamýk, byl majitelem dvoru v Pokraticech ještě v r. 1509; Teprve r. 1620 a 1622 odevzdává císař Ferdinand II. Habsburský "statky v rebelii konfiskované" (je tím myšlena Bílá Hora - pozn. O.K.) dominikánskému klášteru sv. Máří Magdalény v Praze. R. 1630 získává značný podíl na vsi jezuitská kolej v Praze. Tímto datem se dostáváme na samý práh novověku.

Ves Pokratice je zajímavá i stavebními památkami, přičemž pomůžeme o již zmíněné kapli. Víme, že na území obce stávaly dvě tvrze, o nichž se zmiňuje

i odborná literatura. Bohužel dolnes nevíme, kde stávaly. Je možné se domnívat, že tzv. dolní tvrz je definitivně zničena novou zástavbou. Otázkou lokalizace tzv. horní tvrze by mohl patrně vyřešit pouze archeologický výzkum (možná i stavebně-historický). Velice pozoruhodná je i lidová architektura. V centru obce byly domy nepatrové (valná část je dnes zničena), navazující svou tradicí na oblasti jižně od Litoměřic. Tento fakt je v přímém protikladu s architekturou okolních vsí i okraje obce samé. Na Gloopergerově zobrazení Litoměřic z r. 1726 jsou schematičky zachyceny ve vsi zásadně přízemní domky, kolmé na komunikační. Tento závažný poznatek si žádá další podrobnější zpracování.

V posledních letech snížila nová výstavba betonových monstev vzhled celé obce. Zachraňme alespoň torzo Pokratice! V současné době je to patrně jediné, čím můžeme utčit ves, kterou jako jednu z prvních na Litoměřicku, známe svým jménem.

PhDr. O. Kotyza

RECYKLACE ODPADŮ

Dokážete na svém pracovišti, škole, ve své domácnosti s minimálními náklady to, co se podařilo vysocoprospereující firmě, v centru New Yorku na Manhattanu? Věřu to není firma, která by musela šetřit. Kdykoli zvýší cenu svého časopisu, lidé jej budou ochotně kupovat. Aktivní v tomto případě jsou lidé, kteří mají rozhled, jak nebezpečné je další hromadění odpadků na naší ohrožené, trápěné planetě. Nehleďte na energii a materiály v nich uložené, které lze většinou s minimálními náklady znovu využít. Uvědomují si, že záleží opravdu na každém z nás.

Zvládnete-li spočátku recyklaci materiálů uvedených v článku Time, můžete uvažovat o ostatních recyklovatelných odpadech: papírnetříděný (nesmí být mastný, snehověný jinými příměsí - ten znehodnotí ostatní odevzdaný materiál), tříděný papír novinový pouze s černobílým tiskem (snáze se recykluje, má širší využití)

hliníky plechovky hliníkové (nejsou přitahovány magnetem), víčka od kalímků na jogurty,lobal, hliníkové folie z obalů od másla, tuků, vše omyté, zbavené nečistot

železo: plechovky železné, víčka od lahví (zbavená umělohmotného těsnění), jakýkoli železný šrot

lahve (i skleněné): zvlášť bílé sklo (opět hodnotnější surovina), zvlášť barevné sklo, do kontejnerů na sklo, které byly v našem okrese zcela nesmyslně odstraněny, lze v kráse odevzdávat i obaly od sprejů (zbavené rostřičkovačů).

hadry: Vlna, bavlna, přírodní materiály, nesmí být plesnivé, mastné, snehověné příměsí jiných materiálů.

Tvrký chléb a pečivo od vás odebereme kdykoli, kdo chová králíky, slepice,

TIME THE WORLD'S NEWSMAGAZINE

pro životní prostředí

Minulý rok, po tom, kdy jsme vybrali ohroženou Zemi, jako planetu roku/Time každý rok určuje osobnost roku, minulý rok zvolil planetu Zemi - pozn. překl./, dostali jsme množství dopisů od našich čtenářů, kteří se nás ptali, co jsme udělali my, jako vydavatelství pro životní prostředí. Po prostudování možností a rozhovorech s radou pro životní prostředí města New York, společnost Time Inc. Magazine začala vlastní recyklační program pro recyklaci lahví, plechovek a papíru. Tím se dům Time+Life v New York City věnil mezi ty, kteří pomáhají tomu, aby naše prostředí bylo přijemnější, čistější.

Jednou z nejvíce inspirujících stránek programu bylo to, že jednotlivci si sami zvolili svoji práci. Od koordinátorky Eileen Wolmer, nákupčí společnosti Time Inc. Magazine, přes 33 patrokapitány, pověřené poučením svých kolegů o recyklaci, po úklidové mužstvo, které třídilo odpady, nikdo nebyl za pomoc navíc placen.

Naše recyklační úsilí se týkalo výsoké kvalitního papíru, skleněných lahví, hliníkových plechovek. Zaměstnanci dávají papír určený ke skartaci do trvanlivých pořadačů na svých pracovních stolech, když jsou pořadače plné, vyprázdní je do zvláštních košů, umístěných

v každém patře. Lahve a plechovky jsou ukládány v oddělených kontejnerech. Výtěžek z recyklování papíru pomáhá hradit náklady recyklačního programu, peníze získané za lahve a plechovky jdou na We Can/Můžeme/, organizaci která pomáhá lidem bez domova.

"Odpověď byla hrozná" říká paní Wolmer, "první týden jsme našli spoustu různých odpadků v koších, ale během druhého týdne se každý snažil pochopit, jak třídít odpad".

Paní Wolmer doufá, že zvládneme i recyklaci novin, v současné době totiž většina z podniků, zabývajících se recyklací ve městě New York, již nemůže shromažďovat noviny. Časopisy jsou jiným problémem. Tiskneme-li Time, nemůžeme průběžně užívat více, než 7% recyklovaného papíru, cokoli navíc a naše vysokorychlostní retacka roztáhne časopis na kousky. Avšak, jakmile to recyklační technologie dovolí, chceme zvýšit toto procento.

Podařilo se nám uvést do koleběhu i to, co jsme se naučili: různé firmy na Manhattanu zvou paní Wolmer, aby jim poradila, jak začít své vlastní programy. Chtějí odhalit, jak jsme to udělali, že naše kampaň vyžadovala minimální zvláštní náklady, ale výsledky stojí za to.

Robert I. Miller - Time

(Psáno pro T A K)

Pokračování na další straně

RECYKLACE ODPADŮ ...

Dokončení z předchozí strany

pranata, jsou mezi námi i tací, kteří ohovívají koně!

Toto vše můžeme třídít a odovzdávat bez větší vynaložené námahy. Odměnou vám jistě nebudou finance, jako výdělek, který věnovali zaměstnanci společnosti Time na dobročinné účely, vy vnujete na dobročinné účely svoji námahu! Sběrné suroviny jsou totiž zvláštní podnik se zvláštním určením: znechutit komunikoli sběr odpadů... Už ceny, které za jednotlivé materiály platí, nebo otevírací doba sporadická a tak bizarní, že si ji nikdo nepamatuje... Doufáme, že v nejbližší době, kdy se zakládají další podniky, zabývající se recyklací surovin, dostanou silnou konkurenci...

V poslední době, s upovínavým ekologickým povědomím hlavně u mladých, vzniká prousta různých propagačních akcí: třeba kulturní koutky z hliníkových folií studenty družstvy do vřechu Polárna, hodnotí se velikost a tíha koule, rychlost vykulení... myslíte, že by Montnu horn odolná? Určitě by se studenti mohli také zapímat, co se děje o papírem v jednotlivých školách, domácnostech. Zajímá vás proud zmíněných materiálů na našem pracovišti? Konečně po letech jsou problémy, které se týkají nás všech, v našich rukou, zajímejme se o ně, řadmo je ve vlastním zájmu!

Zelený klub - I.W.

ARTFORUM NABÍZÍ A HLEDÁ

Artforum - zájmové sdružení pro současnou kulturu zahájilo v pondělí 19. února svou veřejnou činnost v okresní knihovně v Litoměřicích. Jak jsme již oznámili, budeme pro veřejnost fungovat každou středu od 15 do 17 hodin tamtéž.

Zveme všechny vážné zájemce i pouhé zvědavce, zvláště však aktivní tvůrce jakéhokoli druhu umění. Podílíme se totiž na přípravě časopisu "Katalog", v němž budou vycházet díla i dílka místních amatérských umělců, kteří nemají ambice proniknout do "velkého" umění. Výtvarníkům bychom chtěli umožnit vystavovat a případně i prodávat. K tomu ale budeme potřebovat vlastní prostory (viz dole).

Co v současné době nabízíme? Jsou to hlavně knihy:

Václav Havel - Moc bezmocných
Obsahuje tři kratší prózy: Z mého života, Dopis Gustávu Husákovi a Moc bezmocných.

Raimond Queneau

- Stylistická cvičení

Nejedná se, jak by se mohlo zdát, o knihu s návody pro začínající spisovatele, ale autor sám v různých stylizacích obměňuje zadané téma.

Partitury

Věnuje se různým druhům zápisu hudby, kde tyto záписы samy o sobě jsou výtvarnými či literárními díly. Obsahuje ukázky i pojednání o této zvláštní formě umění.

Hlava medúzy - úvahy o umění.

E.F. Burian

Dada - o dadaismu.

Situace č. 14, 15 - edice věnovaná výtvarnému umění.

Pro členy bude vycházet bulletin o současné kultuře.

Mimo ediční rady Artfora nabízíme

Vokno - časopis pro druhou i jinou kulturu

Egon Bondy - Gottschalk, Krates, Jao-Li a doslov

Host č. 5 - tlusté čtení o všem možném

Prosíme všechny hodné lidi, kteří vědí o nějakém nevyužitém nebytovém prostoru, aby nám o něm řekli. Budete moc hodní.

za AF -mat-

MANŽELÉ VOKOUNOVI

hledají zřídit resocializační středisko, kde by chtěli pomáhat lidem obtížně se zařezujícím do společnosti. Kde by věděl o stavení, budově či jiné nemovitosti k pronajmutí za tímto účelem, nechtě svou nabídku poslat na adresu:

Jaroslav a Lenka Vokounovi
Resseva 856/14
410 02 Levosice

Vydává
TAK, NEZÁVISLÉ NAKLADATELSTVÍ
Mírové nám. č.p. 17, Litoměřice
FSC 412 01, telefon 3553
Registrováno Ministerstvem
kultury ČR
registr. zn. MK ČR 5157
Šéfredaktor Jan Wunsch
PÍŠEME PRO VÁS - PÍŠTE PRO NÁS
Náklady na vydání jednoho
výtiisku činí 1 Kčs. Děkujeme.

Číslo konta: 3536845-478